



NS Spravodaj

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1104

11.05.2024 (135)

Michael Kühnen

Druhá revolúcia II. diel: Ľudový štát

Časť 1

PREDSLOV

"Ľudový štát" je druhý zväzok môjho programového spisu o nadchádzajúcej druhej revolúcii.

Prvý zväzok, "Glaube und Kampf" (Viera a boj), sa zaoberal predovšetkým svetonázorom národných socialistov mladej generácie; tentoraz ide o podobu a projekt novej Ríše všetkých Nemcov.

Našou hlavnou požiadavkou v každodennom politickom boji je:

"LIFT NS BAN!"

Bez slobodného rozvoja obnovenej Národnosocialistickej nemeckej robotníckej strany totiž nebude národného obrodenia. Tento cieľ, v kruhu súdruhov nesporný, sa však stále stretáva so širokým nepochopením širokej verejnosti:

Nespokojnosť so skostnatým straníckym systémom rastie a národný socializmus sa čoraz viac vníma aj pozitívne. Človek je však až príliš náchylný vnímať národný socializmus ako formu vlády, ktorá v roku 1945 zmizla bez stopy, a nie ako ideu, ktorá má odpoveď na problémy súčasnosti a budúcnosti. Rastúci záujem o

Adolfa Hitlera, jeho ideu a jeho štát je teda viac historický ako politický. Ak chceme, aby nás ľudia brali vážne ako revolučnú silu, musíme to zmeniť.

Už nechceme byť vnímaní ako "fetišisti uniforiem", ako "hitlerovskí harlekýni", vyvraciamе heslo ducha stojaceho na ľavici. Plánujeme revolúciu sprava a ukazujeme tradíciu a transformáciu živého hnutia, ktorého sny nie sú pochované:

Sny o práve a slobode, o životnom priestore a svetovej moci, o rase a národe, o Západe a konečnom riešení židovskej otázky, o tretej ceste mimo kapitalizmu a komunizmu, o Volksgemeinschaft der Deutschen.

V rámci tohto druhého zväzku chcem tieto sny pretaviť do pevnej podoby, nie preto, aby som vytvoril dogmu - nie sme slepí dogmatici -, ale aby som načrtnol obrysy nového, krajšieho Nemecka. Nezaoberám sa štátnou filozofiou, nevypracúvam vládny program; ale tak ako bolo potrebné nanovo predstaviť princípy našej idey bez toho, aby sa svetonázor zmenil na ideológiu, tak musíme predstaviť aj naše predstavy o národnosocialistickom ľudovom štáte budúcnosti, ale bez toho, aby sme tým nútili mnohotvárne ľudové hnutie do zvieracej kazajky. Detaily ponechávame na revolučný vývoj, ale princípy musíme vyjadriť.

Niektorí súdruhovia ma možno obvinia z toho, že chcem falšovať alebo reinterpretovať pravdy a myšlienky, ktoré sú v Mein Kampf stanovené naveky. Nič nemôže byť ďalej od mojej mysle!

Vodca Adolf Hitler, jeho dielo a život, je a zostáva najvyššou autoritou a nedosiahnuteľným vzorom pre každého skutočného národného socialistu, - ale čas nestojí na mieste; idea a hnutie sa musia vedieť meniť bez toho, aby sa kvôli tomu vzdali svojich zásad; katolícka cirkev nám to ukazuje už celé stáročia.

A my - národná a socialistická mládež v okupovanej a rozvrátenej krajine - máme právo premýšľať o našej ceste k víťazstvu. Nostalgia nenahradí politiku!

Preto som si tento termín vybral ako podtitul:

Národný socializmus medzi Ľudovítom Napoleonom a Mao Ce-tungom, čo sa niektorým starým účastníkom kampane môže zdať odcudzujúce. Samozrejme, netvrdím, že synovec veľkého Korzičana a úspešný čínsky revolucionár boli národní socialisti, hoci styčné body s bonapartizmom a maoizmom určite existujú. Ide však o niečo iné:

Druhé francúzske cisárstvo Ľudovíta Napoleona je pre nás dôkazom, že veľký hrdina - napriek svojmu neúspechu v mocenskej politike - môže inšpirovať menšie vnúcatá k úspešnej reorganizácii.

Mao Ce-tung nám však dokázal, že revolúcia sa nemusí nevyhnutne skončiť nasýtenou a spokojnou "novou triedou" byrokratických straníckych úradníkov. Ukázal revolucionárom na celom svete, že neustále sa obnovujúca strana môže zahnať hroziace nebezpečenstvo reakcie. Tretím politickým vzorom pre formovanie žiarivého znovuzrodenia našej Ríše však musí byť Ernst Röhm, náčelník štábu SA, ktorý vytvoril koncepciu "druhej revolúcie" a položil za ňu život.

To všetko však nadobúda význam len na pozadí titánskej postavy Adolfa Hitlera a spomienky na Veľkonemeckú ríšu, ktorá dvanásť rokov naplňala túžbu Nemcov - túžbu po veľkosti, dôstojnosti, sláve, slobode a sociálnej spravodlivosti - a ktorá padla v dôsledku prevahy nepriateľov a zrady reakcie. Odkaz našich otcov žije v nás.

Jedného dňa príde deň pomsty!

V niektorých ohľadoch sa budem opakovať v tom, čo som už uviedol vo "Viere a boji", ale teraz to vidíme v inom kontexte; v ostatných ohľadoch nás Dr. Goebbels naučil, že pravdu nemožno hovoriť dosť často.

Tieto riadky píšem aj počas svojho väzenia a uvedomujem si nebezpečenstvo svojho otvoreného slova.

Ale ja som slobodný od narodenia! Som Nemec - nie okupant! Čo je mi do politických kazajok víťazov z roku 45? Ja hovorím svoj názor!

Ide o Nemecko. Kto chce zbabelo ustúpiť?

SLNKO NAD NAMI NIKDY NEZAPADÁ!

1. ŠTÁT

"Ríša je mier!" - Ľudovít Napoleon

Historický príklad: Druhá ríša

V roku 1815 došlo ku konečnej porážke Napoleona.

Bitka pri Waterloo - na strane Francúzska aj tak len porážka mladých, neskúsených chlapcov a starých veteránov európskej vojny, ktorá trvala roky - bola prehratá; veľký Korzičan bol vyhnaný na ostrov Svätej Heleny, kde po rokoch

zatrpknuto a osamelozomrel.

Zdalo sa, že s jeho porážkou, s jeho smrťou, zomreli aj jeho sny. Mohutné francúzske impérium, ktoré vojnou pokrylo celú Európu a nakoniec ju ovládlo, sa rozpadlo. Nezostala po ňom ani stopa. Symboly, tituly a myšlienky Napoleonovej ríše boli zakázané v celej Európe - dokonca aj v porazenom a poníženom Francúzsku. Orly ležali v prachu dejín, pochované pod riekami krvi a kliatbami víťazov.

Maršalovia a hodnostári cisárstva boli prenasledovaní a žili biedne, ak neslúžili systému, ktorý víťazi vybrali pre Francúzsko - Ancienovmu režimu, reakčnej kráľovskej vláde. Následník trónu, Napoleonov jediný syn, bol vychovaný ako rakúske knieža a zomrel mladý.

Francúzi, ktorí boli za cisára pánmi kontinentu, ktorí nadšene povzbudzovali svojho cisára v časoch slávy a úspechu až takmer do trpkého konca, vykrmávali. Masa jeho armády zostala v Rusku, garda sa obetovala v poslednej bitke - bez úspechu a zdanlivo bez cieľa. Státisíce najlepších padli, a predsa cisár prehral.

Vo Francúzsku sa hovorilo o Cézarovej mánii, o krvavej beštii, o megalomanovi, ktorý obetoval svoj ľud bezuzdným osobným ambíciám, márnej túžbe po sláve. Tým, ktorí ešte stále dvíhali hlas na obranu bývalého režimu, ktorý zmizol bez stopy, vymazaný zo zeme, hrozilo, že ich verejná mienka alebo prisluhovači reštaurácie roztrhajú. Bolo len málo cisárových verných, bez odvahy a bez nádeje. Cisárstvo - existovalo len desať rokov - bolo len snom. Nenaplnená túžba pre pár verných, pretrpená nočná mora pre väčšinu. -

Po rokoch, keď cisárovu rakvu prevezú zo Svätej Heleny do Paríža, sa nálada medzi ľuďmi zmení. Staré výkriky *"Vive l'empereur! - Nech žije cisár!"*

Bratia a maršali veľkého mŕtveho stoja pred rakvou v historických uniformách. Bola to však len melanchólia, nie budúcnosť. Výkriky davu - zd'aleka nie väčšiny ľudí - boli za mŕtveho muža, z ktorého víťazstiev zostala len spomienka. Neexistoval žiadny dedič a žiadna nádej na nový začiatok. Ako mal vyzerat'?

Všetky štáty Európy sa dohodli, že už nikdy nebudú tolerovať Napoleona na čele francúzskeho národa; zo všetkých síl podporovali skorumpované kráľovstvo. Tento systém nebol medzi ľuďmi veľmi obľúbený, ale zabezpečoval určitú prosperitu, hospodársku stabilitu a mier. A ustavične varoval pred hrozivými dôsledkami, ktoré by nevyhnutne nasledovali po bonapartizme, ktorý už raz priniesol národu katastrofu. Každé hnutie slabých skupín verných cisárovi bolo potlačené. Ľud zostal ľahostajný.

V d'alekom Švajčiarsku v tom čase sedel mladý muž, ktorý mal nezvyčajné, bláz-

nivé sny; jeho materinský jazyk - francúzština - hovoril so zvláštnym, nemeckým prízvukom a vo Francúzsku mal zakázaný vstup. Volal sa Louis Napoleon, synovec cisára.

Nebol génius, ale ani hlúpy. Nebol presvedčivou, všetko vystihujúcou osobnosťou ako jeho strýko, ale mal odvahu: odvahu zblázniť sa! Ved' nebolo od tohto mladého dobrodruha šialené nárokovať si na francúzsky cisársky trón? Väčšina ľudí sa mu len smiala, niektorí jeho počínanie sledovali podozrievavo, verilo mu len niekoľko tisíc ľudí:

Veteráni napoleonských vojen a niekoľko mladých ľudí, ktorí si mysleli, že sa musia v dusnej buržoáznej ére odchádzajúceho kráľovstva. Smejúci sa mali pravdu: dva smiešne pokusy o prevrat princovi nevyšli, druhý vedie k jeho zatknutiu a dlhoročnému väzneniu, z ktorého sa mu napokon podarí utiecť do zahraničia a zanechať za sebou trosky svojich snov.

Tridsať rokov po zániku cisárstva sa stabilita reštaurácie začala vytrácať. Hospodárske ťažkosti narastali, robotníci a mládež sa búrili, kráľ utekal.

V roku 1848, 33 rokov po Waterloo, revolúcia zvíťazila.

Bonapartisti boli len časťou tohto revolučného hnutia za slobodu a v žiadnom prípade nie najväčšou. Skôr malá menšina snílkov a dobrodruhov, ale zákazy napokon padli! Ešte stále si málokto myslel, že obnovenie cisárstva je možné - len málokto si to želal, ale bonapartisti si teraz mohli otvorene pripomínať úspechy a veľkosť mŕtveho cisára a v týchto mesiacoch sa Napoleon konečne stal národným hrdinom. Takým zostal až dodnes.

Prezidentské voľby v tom istom roku priniesli mladej republike senzáciu. Žiadna z početných politických skupín v krajine to nečakala :

Ľudovít Napoleon, ktorého vo Francúzsku takmer nikto osobne nepoznal, ktorého prívrženci sa po desaťročiach zákazu prvýkrát objavili otvorene, ktorý na seba dovedy upozorňoval len prostredníctvom nevydarených dobrodružstiev, bol drvivou väčšinou hlasov zvolený za prezidenta! "Francúzsko si nezvolilo osobu, ale meno - Napoleona," hovorili politici.

Nasledovali však ďalšie pocity. Zahraničné mocnosti, prekvapené a šokované, boli bezmocné tvárou v tvár dosiahnutej skutočnosti. Pohrozili, že prijmú prezidenta Napoleona - ale nikdy nie cisára Napoleona.

"Impérium znamená vojnu!" hovorili a vo Francúzsku to miliónkrát zopakovali odporcovia prezidenta kniežat'a. Pre nich všetkých znamenalo impérium: vojnu,

rozšírené hranice, neustále boje, podrobenú Európu, obnovené svetové impérium v rímskej tradícii. Zahraničie to nemohlo akceptovať a samotní Francúzi sa báli nového vydania vyhladzovacej vojny všetkých štátov proti napoleonskému Francúzsku.

Zdalo sa, že kniežaťu prezidentovi zostávajú len dve cesty:

Ľudovít Napoleon mohol prevziať dedičstvo svojho strýka a pustiť sa do vojny. Málokto by ho nasledoval a on nezdedil cisárovoho vojenského génia. Ako mohol dúfať, že zvíťazí tam, kde bol porazený veľký mŕtvy muž?

Druhou cestou bolo zrieknutie sa cisárskeho trónu a transformácia bonapartizmu na demokratické republikánske hnutie. To by znamenalo zrieknutie sa základov.

Loulov Napoleon si zvolil tretiu cestu, ktorá všetkých ohromila, zabezpečila mu miesto v dejinách a urobila z neho politický vzor pre nás národných socialistov. Cestoval po svojej krajine a propagoval obnovu Napoleonovej ríše. Každý jeho prejav sa však končil vyzývavým, na prvý pohľad neuveriteľne znejúcim vyhlásením: **"Impérium je mier!"**

Ľudovít Napoleon nezradil veľké dedičstvo, ku ktorému sa cítil zaviazaný, iba vyvodil dôsledky porážky svojho strýka bez toho, aby sa dotkol jeho slávy alebo zmenil svoje ciele:

- Francúzsko ako veľmoc - ale vďaka hospodárskemu úspechu a technickému pokroku.
- Zmeňte hranice - ale prostredníctvom ekonomického a politického tlaku.
- Francúzsko ako rozhodujúcu mocnosť na kontinente - ale prostredníctvom šikovnej diplomacie.
- rímska tradícia - ale bez vojny.

"Ríša je mier!"

Ľudovít Napoleon pripomenul veľké domáce úspechy cisára - správu, súdnictvo, zvyšovanie sebavedomia a sebadôvery ľudu, národnú jednotu a nadšenie - a prisľúbil, že na ne nadviaže.

"Ríša je mier! Rovnako ako cisár mám pred sebou veľké víťazstvá." povedal princ prezident a potom hovoril o odstránení chudoby, technickom a hospodárskom pokroku a vnútornej veľkosti Francúzska.

V roku 1852 Ľudovít Napoleon zrušil republikánsku ústavu a v referende ho veľká väčšina Francúzov vymenovala za cisára. Nazval sa Napoleon III. Zahraničné krajiny sa k tomu nevyjadrili. Nemožné sa podarilo:

37 rokov po úplnej porážke a ostrakizácii Napoleona sa opäť objavil francúzsky cisár z rodu Bonaparte!

Zvyšok je história. Francúzsko dosiahlo v rámci cisárstva, ktoré zostalo stabilné až do vojenskej porážky od Nemecka v roku 1870, obrovský pokrok. Vznikol moderný Paríž, železnice, otvorenie krajiny, industrializácia, desaťročia trvajúca úloha arbitra na kontinente. Ľudovít Napoleon nebol génus, splnil si svoju povinnosť ako francúzsky vlastenec a dedič veľkého muža. Nesvedčia o ňom žiadne pomníky, je zabudnutý.

Veľký Napoleon, kedysi zdanlivo neúspešný cisár, je však považovaný za najväčšieho Francúza minulého storočia - a pravdepodobne ním aj bol. To, čo začal on a v čom pokračoval jeho synovec, začínajúc od nuly, formovalo Francúzsko do podoby Grande Nation.

Právo a sloboda

V živote národa existujú tri úrovne politiky:

- Historická úloha a zmysel života národa
- Riadenie štátu, vlády a hospodárstva
- Formovanie osobnej sféry života jednotlivých občanov.

Keď myslíme na národno-socialistický ľudový štát, vnucuje sa nám prvá rovina - zmysel našej historickej existencie. Tak ako jednotlivec zúfa nad svojím šťastím a nad svojím životom, ak sa mu ho nepodariť naplniť zmyslom, tak aj národ upadá do sebazničenia, ak sa pomýli vo svojom historickom poslaní, prestane v sebe vidieť zmysel alebo rôzne zmysly boj o dušu nás.

Tento stav je nápadný v demokratických režimoch na Západe. Nazývajú sa "pluralitnými spoločnosťami", t. j. poskytujú - aj keď len teoreticky - úplnú slobodu každému politickému, ideologickému a náboženskému presvedčeniu. V našej štúdii o liberálnom kapitalizme sme už zistili, že táto sloboda je napríklad v SRN veľmi obmedzená:

Existuje takzvaný "Základný slobodomurársky poriadok" (FDGO), ktorý má byť záväzným základom okupačnej nemeckej spoločnosti, a tak vytvára

liberalistický Weltanschauungsstaat. V skutočnosti FDGO slúži len na to, aby sa pri moci udržala malá vrstva ľudu cudzích prvkov.

Zatiaľ čo demokrati denne nerešpektujú svoje vlastné princípy - napríklad základné právo na slobodu názoru a zhromažďovania -, skutočné práva pre obyčajných ľudí úplne chýbajú - napríklad právo na prácu - a o zmysel národného života sa ani nepokúšajú, keďže v praktickej politickej práci úplne opustili príkaz zjednotenia zo základného zákona.

Hoci základný zákon nie je ani teoreticky úplne zlý, rozhodne nie je vhodný ako spoločný ideologický základ nášho národa. Udržiavanie moci vládnucou klikou bez vízie a bez cieľa nemôže byť záväzným základom.

Zostávajúca sloboda, ktorú môžu využiť takéto skupiny, v ktorých systém nevidí nepriateľa, ale len akéhosi dvorného šaša, však stačí na to, aby zabránila jednote nášho národa a nechala ho tak bezmocne plávať na útesoch budúcnosti.

Pre nás, národných socialistov, môže mať právny a sociálny systém Západu len inštrumentálny význam. Uznávame zákony demokratov vo vôli odstrániť ich, aby sme ľudu vydláždili cestu do bezpečnej budúcnosti. Zmysel našej völkisch existencie musíme hľadať inde. Základnou podmienkou tohto zmyslu je však samotná existencia národa. Právo a sloboda sú neoddeliteľné.

Aj nemecký národ musí znovu získať právo na jednotu a slobodu samostatne formovať svoj národný život. Pokiaľ Veľké Nemecko nie je organizované ako štát schopný konať a jeho existenciu nemožno zabezpečiť mierovými zmluvami, nemecká politika bude vždy provizórna a neistá. Len na základe práva a slobody nášho národa nachádzajú naše úvahy o Volksstaate svoj zmysel.

Ako už bolo spomenuté, Veľké Nemecko je prirodzeným právom nášho národa. Boj za Veľké Nemecko je rozhodujúcim kameňom úrazu:

To ukazuje, kto bojuje za právo a slobodu našich ľudí a kto o tom len hovorí. V boji za Veľké Nemecko sa spojilo nemecké hnutie za slobodu a tu už demokracia stratila akékoľvek morálne právo ďalej určovať osud nášho ľudu!

Vzhľadom na situáciu vo svete je pochopiteľné, že zjednotenie aj viac ako tridsať rokov po prímerí zostáva nedosiahnuteľným cieľom. Je však zločinom proti historickému poslaniu nášho národa, že demokrati dovolili, aby sa zjednotenie dnes nevnímalo ani ako cieľ, ani ako úloha.



NSDAP/AO je najväčšia na svete Dodávateľ národnej socialistickej propagandy!

Tlačené a online periodiká v mnohých jazykoch

Stovky kníh v mnohých jazykoch

Stovky webových stránok v mnohých jazykoch

